

k u l a

SŁAWOMIR KULA

Sławomir Kula urodził się 12 października 1952 roku w Lublinie. Szkołę podstawową ukończył w Szczecinie, a maturę zdał w V Liceum Ogólnokształcącym w Brwinowie. W 1952 roku rozpoczął studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1977 roku. W latach 1977–1981 był słuchaczem Studiów Doktoranckich Politechniki Warszawskiej. W 1982 roku obronił pracę doktorską *Metoda wyznaczania częstotliwości podstawowej tonu krtaniowego*. Od 1982 roku pracuje w Instytucie Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej w Zakładzie Systemów Teletransmisyjnych. W latach 1984–1988 pracował w Oranie na Uniwersytecie Naukowo-Technicznym (Universite des Sciences et de la Technologie d'Oran). Miał wykłady w Anglii, Francji i Meksyku. Jako ekspert ITU-T przebywał w Korei Północnej. Jest autorem dwóch monografii — *Systemy teletransmisyjne* (WKiŁ, Warszawa 2004) oraz *Systemy i sieci dostępne xDSL* (WKiŁ, Warszawa 2009), współautorem książki wydanej w wersji elektronicznej *Telecommunication Systems and Technologies* (Eolss Publishers, Oxford, UK 2007) oraz współautorem i redaktorem książki *Systemy i sieci SDH* (WKiŁ, Warszawa 1996), autorem podręcznika *Podstawy telekomunikacji* wydanego w wersji elektronicznej przez Ośrodek Kształcenia na Odległość Politechniki Warszawskiej, a także autorem i współautorem ponad 80 artykułów i referatów naukowych. Pod jego kierunkiem przygotowanych zostało przeszło 170 prac dyplomowych (inżynierskich i magisterskich). Na szczególną uwagę zasługuje jego zaangażowanie w transferowanie wiedzy o najnow-

szych osiągnięciach z zakresu telekomunikacji i teleinformatyki w ramach kursów i studiów podyplomowych, a także zaangażowanie w popularyzację telekomunikacji wśród młodzieży. Prowadzi zajęcia dla uczniów szkół średnich w ramach Wszechnicy Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych. Jego praca naukowa dotyczy zagadnień związanych z systemami teletransmisyjnymi oraz systemami dostępowymi, a także z zagadnieniami przetwarzania i oceny jakości sygnałów percepcyjnych. Jest współautorem syntezy mowy polskiej — licencja na ten syntezer została sprzedana francuskiej firmie Elan Informatique. Kierował kilkunastoma pracami naukowo-badawczymi z zakresu systemów i sieci teletransmisyjnych, systemów dostępowych oraz pracami poświęconymi badaniom jakości sygnałów percepcyjnych (mowa, audio, wideo) zlecanymi przede wszystkim przez operatorów telekomunikacyjnych. Wyniki tych prac zostały w wielu przypadkach wykorzystane praktycznie. Za działalność dydaktyczną i naukową otrzymał dwukrotnie nagrodę Ministra (1997, 2005) oraz trzykrotnie nagrodę Rektora

Słowa kluczowe

- systemy teletransmisyjne
- systemy dostępowe
- przetwarzanie sygnałów audio i wideo

K

Politechniki Warszawskiej (1994, 2003 oraz 2010). Ponadto dwukrotnie otrzymał Nagrodę „Złotej Kredy” dla najlepszego wykładowcy na Wydziale przyznawaną przez studentów.

Dwukrotnie był prodziekanem (w kadencjach 1999–2002 oraz 2005–2008), od 2008 roku jest zastępcą dyrektora Instytutu Telekomunikacji ds. kształcenia. Pełni funkcję pełnomocnika dziekana ds. infrastruktury, jest Prezesem Koła Stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji Oddziału na Politechnice Warszawskiej, jest członkiem Komisji Rewizyjnej Stowarzyszenia Absolwentów i Przyjaciół Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych, jest przewodniczącym IEEE Committee Chapter 19 Warsaw, do 2008 był członkiem Komisji Historii i Tradycji Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych, jest członkiem Dziekańskiej Komisji ds. Studiów Anglojęzycznych, członkiem Komisji Kształcenia Rady Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych, członkiem Senackiej Komisji ds. Kampusów Poli-

techniki Warszawskiej, członkiem Rektorskiej Komisji ds. Terenu Centralnego Bis; od 1999 roku członkiem Rady Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych. Był inspiratorem i jest wciąż organizatorem corocznego święta społeczności Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych — Dnia Wydziału. Był organizatorem obchodów 50- i 55-lecia Wydziału, jest organizatorem obchodów 60-lecia Wydziału.

Podróżnik-amator. Nie lubi „ruszać się” z domu, ale gdy się już ruszy, to wraz z żoną często dociera do bardzo odległych miejsc na świecie. O jego podróżach można przeczytać w „Miesięczniku Politechniki Warszawskiej” (lipiec 2010), w artykule Anny Abramczyk pt. *Podróżnik-domator*.

Żonaty, dwoje dzieci — Radek absolwent Wydziału Transportu Politechniki Warszawskiej i Iza — doktorantka na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej.

